

150

UCHWAŁA Nr 185 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1978 r.

w sprawie przyznania Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu prawa nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 88 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu przyznaje się prawo nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego w trybie i na zasadach określonych

w ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

151

UCHWAŁA Nr 188 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1978 r.

w sprawie dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb udzielania przedsiębiorstwom państwowym i spółdzielniom dotacji przedmiotowych na wytwarzane przez nie artykuły, sprzedawane odbiorcom krajowym, oraz na usługi świadczone tym odbiorcom.

2. Udzielanie dotacji przedmiotowych przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej regulują odrębne przepisy.

3. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ministrze — rozumie się przez to również kierownika urzędu centralnego oraz zarząd centralnego związku spółdzielni i Związku Spółdzielni Inwalidów,
- 2) zjednoczeniu i naczelnym dyrektorze zjednoczenia — rozumie się przez to również krajowy i wojewódzki związek spółdzielni i zarząd tego związku,
- 3) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe, spółdzielnię, a także zakład centrali zjednoczenia, centralnego związku spółdzielni i Związku Spółdzielni Inwalidów, prowadzony według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego,
- 4) artykule — rozumie się przez to również grupę artykułów oraz surowiec i usługę,
- 5) cenie zbytu — rozumie się przez to również opłatę za usługę i stawkę taryfową,
- 6) cenie wyjściowej — rozumie się przez to koszt własny, powiększony o narzut zysku, przy czym: — przez koszt własny rozumie się średni całkowity koszt własny artykułu w przedsiębiorstwach, dla których ustalana jest stawka dotacji przedmiotowej, planowany na okres, w którym ta stawka ma

obowiązywać, bądź koszt normatywny ustalony na ten okres,

— przez narzut zysku rozumie się kwotę zysku wynikającą z zastosowania obowiązującej producenta stawki zysku, ustalonej na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane na artykuły, których ceny zbytu ze względu na politykę gospodarczą lub społeczną Państwa są niższe od cen wyjściowych, a także na artykuły, których ceny sprzedaży są niższe od cen zakupu, powiększonych o należne przedsiębiorstwom marże handlowe, prowizje, narzuty i ryczałty.

2. Dotacje przedmiotowe udzielane są z kredytów budżetu centralnego.

3. Lista artykułów dotowanych oraz kwoty dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły są określane corocznie w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa, zwanej dalej „uchwałą w sprawie projektu budżetu Państwa”. W liście artykułów dotowanych mogą być określone zarazem stawki dotacji na te artykuły.

4. Kwoty dotacji przedmiotowych, o których mowa w ust. 3, mogą być określone jako limitowane.

§ 3. Kwota udzielonej dotacji przedmiotowej na artykuł wynika z zastosowania ustalonej stawki dotacji do wartości lub ilości sprzedanego artykułu, z zastrzeżeniem przepisu § 2 ust. 4.

§ 4. 1. Stawki dotacji przedmiotowych są określane w procencie wartości sprzedaży (stawki procentowe) lub w kwocie dotyczącej jednostki sprzedaży (stawki kwotowe).

2. Stawka dotacji przedmiotowej może być również określona jako różnica cen stosowanych przez przedsiębiorstwo, z uwzględnieniem należnych przedsiębiorstwu marż handlowych, prowizji, narzutów i ryczałtów.

§ 5. 1. Procentową i kwotową stawkę dotacji przedmiotowej (§ 4 ust. 1) na artykuł ustala się w wysokości nie wyższej od wynikającej z różnicy między ceną wyjściową a obowiązującą ceną zbytu tego artykułu. Stawkę dotacji przedmiotowej na grupę (podgrupę) artykułów ustala się w wysokości nie wyższej od średniej ważonej różnicy między cenami wyjściowymi a obowiązującymi cenami zbytu artykułów wchodzących w skład grupy (podgrupy) artykułów.

2. Stawka dotacji przedmiotowej może być ustalana na okres jednego roku lub na czas nieokreślony. Stawka ustalona na czas nieokreślony powinna być każdego roku poddana weryfikacji.

3. Stawka dotacji przedmiotowej może być ustalana na okres wieloletni w wysokości malejącej na każdy następny rok.

4. W wypadkach uzasadnionych sezonowymi wahaniami kosztów własnych bądź sezonowymi zmianami cen zbytu stawka dotacji przedmiotowej może być różnicowana sezonowo.

§ 6. 1. Jeżeli uchwała w sprawie projektu budżetu Państwa nie określi stawki dotacji przedmiotowej, stawkę tę ustala Minister Finansów.

2. Minister Finansów biorąc pod uwagę poziom jakości i rentowności produkcji dotowanej może różnicować stawki dotacji przedmiotowych, określone w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa dla podgrup artykułów, grup asortymentowych i poszczególnych artykułów, a jeżeli stawki określone są jednolicie w skali rocznej — również dla poszczególnych okresów roku (sezonów).

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w zakresie ustalonym przez Ministra Finansów do ministrów i naczelnych dyrektorów zjednoczeń.

4. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra może upoważnić naczelnego dyrektora zjednoczenia do różnicowania dla poszczególnych przedsiębiorstw ustalonych stawek dotacji przedmiotowych.

5. O dokonanych zróżnicowaniu stawki dotacji przedmiotowej ministrowie powiadamiają niezwłocznie Ministra Finansów, a naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń — Ministra Finansów, właściwych ministrów i właściwe okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej.

§ 7. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra określa wypadki, w których:

- 1) dotacja przedmiotowa udzielana jest zjednoczeniu,
- 2) dotacja przedmiotowa udzielana jest na surowiec, materiał lub półfabrykat, zużywane przez przedsiębiorstwo,
- 3) dotacja przedmiotowa jest udzielana w wysokości wynikającej z zastosowania stawki dotacji ustalonej według zasad odmiennych od określonych w § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Minister Finansów, na wniosek właściwych ministrów, może w toku wykonywania budżetu Państwa:

- 1) powiększać kwoty dotacji przedmiotowych limitowanych na jedne artykuły (grupy artykułów), zmniejszając odpowiednio kwoty dotacji przedmiotowych limitowanych na inne artykuły, wytwarzane przez przedsiębiorstwa objęte tą samą częścią budżetu centralnego,
- 2) w razie gdy jest to uzasadnione zmianami cen zbytu artykułów dotowanych bądź istotnymi zmianami poziomu kosztów własnych w wyniku zmian cen zakupu surowców i materiałów, zmian stawek, taryf i plac lub zmian receptur, związanych ze zmianami bilansów materiałowych:
 - a) zmieniać stawki dotacji przedmiotowych, określone w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa,
 - b) udzielać dotacji przedmiotowych na artykuły (grupy artykułów) nie objęte listą, o której mowa w § 2 ust. 3, oraz ustalać stawki tych dotacji,
- 3) udzielać dotacji przedmiotowej na nowo produkowany artykuł, jeżeli cena zbytu tego artykułu zostanie ustalona — w uzgodnieniu z Ministrem Finansów — na poziomie uzasadniającym udzielenie dotacji, oraz ustalać stawkę tej dotacji.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny być zaopiniowane w wypadkach określonych w pkt 2 i 3 przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Cen.

3. Minister Finansów może wprowadzić zmiany, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a), również z własnej inicjatywy.

§ 9. 1. Jeżeli obowiązujące ceny nie zapewniają przedsiębiorstwu podwyższonej stawki zysku ze sprzedaży artykułów oznaczonych znakiem jakości, Minister Finansów na wniosek właściwego ministra może:

- 1) podwyższyć stawki dotacji przedmiotowych na te artykuły,
- 2) udzielić dotacji przedmiotowych na artykuły, które przed uzyskaniem znaku jakości nie korzystały z dotacji przedmiotowych i nie były obciążone podatkiem obrotowym.

2. Minister Finansów może obniżyć stawki dotacji przedmiotowych na artykuły nie odpowiadające ustalonym kryteriom jakościowym albo zawiesić ich dotowanie, jeżeli ustalone ceny nie powodują obniżenia stawki zysku osiąganego przez przedsiębiorstwo na tych artykułach bądź powodują niedostateczne obniżenie tej stawki.

§ 10. 1. Ministrowie oraz naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń są obowiązani do dokonywania, co najmniej w okresach półrocznych, analizy wysokości stawek dotacji przedmiotowych.

2. Jeżeli wyniki analiz za pierwsze półrocze, przy uwzględnieniu zadań wytyczonych w programach ograniczenia deficytowości działalności gospodarczej i efektów ich realizacji, wykażą, że zysk osiągniany (planowany) ze sprzedaży artykułów dotowanych przekracza ustaloną stawkę zysku więcej niż o jedną trzecią, stawka dotacji przedmiotowej podlega obniżeniu z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia tego roku:

- 1) przez Ministra Finansów na wniosek właściwego ministra — w razie gdy stawka ta została ustalona w

uchwałę w sprawie projektu budżetu Państwa albo w trybie określonym w § 6 ust. 1 i 2,

- 2) przez właściwego ministra albo naczelnego dyrektora zjednoczenia — w razie gdy stawka ta została ustalona w trybie określonym w § 6 ust. 3 i 4.

3. Minister Finansów może dokonywać zmian stawek dotacji przedmiotowych, o których mowa w ust. 2, z własnej inicjatywy, w szczególności na podstawie kontroli i analiz wysokości tych stawek, przeprowadzonych przez okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej.

4. Jeżeli zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo ze sprzedaży w ciągu roku artykułów objętych jedną stawką dotacji przedmiotowych przekracza ustaloną stawkę zysku więcej niż o jedną trzecią, nadwyżka ta podlega przekazaniu do budżetu Państwa.

§ 11. Minister Finansów określi szczegółowe zasady udzielania i kontroli dotacji przedmiotowych oraz zwrotu do budżetu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie.

§ 12. W zakresie uregulowanym w § 2 ust. 1 i § 4 ust. 2 uchwały nie stosuje się przepisów uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen (Monitor Polski z 1967 r. Nr 13, poz. 65, z 1969 r. Nr 36, poz. 270 i z 1974 r. Nr 40, poz. 233).

§ 13. Traci moc uchwała nr 185 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1970 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 302).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

152

UCHWAŁA Nr 189 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1978 r.

w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1979 r.

Na podstawie art. 150 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą otrzymać w 1979 r. czternaście dodatkowych dni wolnych od pracy, przypadających w następujących terminach:

soboty — 13 i 20 stycznia, 3 lutego, 3 marca, 7 kwietnia, środa — 9 maja, soboty — 2 czerwca, 21 lipca, 4 sierpnia, 8 września, 6 października, 17 i 24 listopada, 15 grudnia.

§ 2. Przy wprowadzaniu dodatkowych dni wolnych od pracy, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio zasady i warunki określone:

- 1) przepisami § 1 ust. 2 i 3 i § 3—11 uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1974 r. w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych

od pracy w latach 1974 i 1975 (Monitor Polski Nr 6, poz. 43);

- 2) przepisami § 1 ust. 2 i § 2 uchwały nr 237 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1976 r. w sprawie zasad i terminów wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1977 r. (Monitor Polski Nr 43, poz. 213).

§ 3. Pracownicy uspołecznionych zakładów pracy wchodzących w skład przedsiębiorstw wielozakładowych i kombinatów mogą za zgodą właściwego ministra, a pracownicy zakładów pracy podporządkowanych radom narodowym za zgodą wojewody lub prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego, uzyskiwać dodatkowe dni wolne od pracy na podstawie wyników osiągniętych przez te zakłady, niezależnie od spełnienia zadań warunkujących udzielenie dnia wolnego w danej organizacji gospodarczej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

153

ZARZĄDZENIE Nr 77 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1978 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Gospodarki Magazynowej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Gospodarki Magazynowej, zwany dalej „Instytutem”.